

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2889
02.11.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 463 11.11.2007

L877

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea art. 6 și art.123 din Legea nr. 85/2006, privind procedura insolvenței*, inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru din Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 463/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune:

- crearea de secții specializate de insolvență în cadrul tribunalelor ce își au sediul în aceeași localitate în care se află curtea de apel;
- modificarea ordinii de prioritate a creanțelor, în sensul eliminării regimului diferențiat al creanțelor bugetare în raport cu celelalte creanțe chirografare.

II. Propuneri și observații

1. Potrivit art. 6 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că toate procedurile prevăzute de acest act normativ sunt de competența „tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul (....)”, text ce determină ca în prezent procedurile de insolvență să fie gestionate de 41 de tribunale, marea majoritate neavând secții specializate de insolvență, judecătorii sindici soluționând, în paralel, și alte categorii de cauze comerciale.

Modificarea vizată de propunerea legislativă ar avea ca efect concentrarea dosarelor de insolvență la nivelul tribunalelor ce își au sediul în aceeași localitate cu curtea de apel.

Adoptarea acestei soluții va avea o serie de consecințe pozitive:

a) atât pentru *activitatea judecătorească*:

- specializarea pronunțată a judecătorilor – sindici;
- reducerea volumului de cauze/judecător,
- crearea premiselor implementării unui sistem diferit de evaluare a activității judecătorilor sindici (impuse de specificitatea procedurii de insolvență).

b) cât și pentru cea de *administrare a justiției*:

- se creează condițiile implementării unui sistem informatic centralizat de gestionare a arhivei secțiilor de insolvență;
- se asigură comunicarea eficientă și coerentă cu Buletinul procedurilor de insolvență, creat prin Legea nr. 249/2005.

Precizăm faptul că Ministerul Justiției a propus această soluție legislativă în cadrul proiectului de Lege a insolvenței, dar textul care a devenit Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu a fost reținut în varianta finală.

Menționăm faptul că aplicarea acestor dispoziții amendate are implicații de natură financiară și presupune parcurgerea unei etape de reorganizare a secțiilor tribunalelor (*edictare de norme secundare, transfer de personal, restructurare a secțiilor tribunalelor, transfer de dosare*). Din aceste rațiuni, apreciem absolut necesară introducerea unui nou capitol „*Dispoziții tranzitorii și finale*”, care să fixeze un termen de minim 6 luni de intrare în vigoare și să prevadă condițiile în care va opera transferul de dosare.

2. Referitor la propunerea de amendare a art. 123 din Legea insolvenței, precizăm că argumentul inițiatorului potrivit căruia în majoritatea dosarelor de insolvență, în care s-a dispus deschiderea procedurii falimentului, creditorii bugetari, prin reprezentanții lor Direcția Finanțelor Publice, respectiv Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, sunt principalii creditori, iar aceștia beneficiază de alte pârghii în recuperarea creanțelor proprii prin procedura de executare silită, sechestrul asigurator nu poate fi acceptat întrucât și ceilalți creditori înscrisi la masa credală au la rândul lor posibilitatea recuperării creanțelor proprii prin procedura de executare silită, respectiv sechestrul asigurator, în condițiile Codului de procedură civilă și a legilor speciale, după caz.

Inițiatorul propune plasarea **punctului 8 al art. 123 la punctul 4** al aceluiași articol. Prin această operațiune de translație se intenționează, eliminarea priorității creanțelor bugetare.

Considerăm că acest procedeu de resistemizare a textului nu are ca efect îndeplinirea obiectivului urmărit de autorul propunerii. Dimpotrivă, ar conduce la crearea unei confuzii în legătură cu rangul de prioritate al creanțelor.

În concepția legiuitorului român (și nu numai), creanțele sunt divizate, din punctul de vedere al priorității la distribuire, în *creanțe garantate* și *creanțe chirografare*.

Potrivit art. 121 din Legea nr. 85/2006, primele care beneficiază de acoperire din sumele obținute din lichidarea bunurilor debitorului sunt *creanțele garantate* (după plata cheltuielilor procedurale generate de lichidarea bunurilor grevate). După îndestularea acestor creanțe și numai dacă există lichidități din vânzarea activelor debitorului, urmează a fi acoperite *creanțele chirografare, în ordinea de prioritate stabilită de art. 123 din Legea insolvenței*.

Obiectivul avut în vedere de autorul propunerii legislative ar putea fi realizat astfel:

- a) fie prin eliminarea din lista prevăzută de art. 123 a creanțelor bugetare (caz în care acestea ar pierde rangul de prioritate 4 și ar dobândi rangul de prioritate 8 – „*alte creanțe chirografare*”);
- b) fie prin plasarea expresă pe o poziție inferioară celei deținute în actuala reglementare.

Subliniem că această clasificare a creanțelor chirografare pe ranguri de prioritate, pe baza unor criterii obiective - de protecție a anumitor categorii de drepturi, interese legitime – creează un regim diferențiat, dar acesta nu poate fi calificat ca discriminatoriu; prin urmare o astfel de măsură este constituțională.

În acest sens s-a exprimat de altfel, Curtea Constituțională într-o jurisprudență constantă. Menționăm cu titlu de exemplu, *Decizia nr. 694 din 17 octombrie 2006*, în care se statuează următoarele: „*Textul art. 123 din Legea nr. 85/2006, care prevede ordinea de plată a creanțelor, în cazul falimentului, nu cuprinde, în sine, vreo măsură de natură a contraveni prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Astfel ordinea de preferință reglementată este destinată să ocrotească drepturile titularilor de creanțe în funcție de natura juridică a acestora, ordonarea categoriilor de creanțe realizându-se în considerarea unor criterii obiective și rezonabile, întemeiate pe argumente de protecție socială sau rațiuni social-economice, în deplină concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi.*”

Aceeași interpretare a fost dată principiului egalității de tratament de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa privitoare

la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „art. 14 din Convenție nu interzice orice diferență de tratament în exercitarea drepturilor recunoscute de Convenție. Este considerat discriminatoriu tratamentul diferențiat exercitat împotriva unor persoane aflate în situații identice, dacă diferența de tratament nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, în sensul că nu răspunde unui scop legitim sau că, în cazul în care urmărește un astfel de scop, nu este păstrat un just echilibru între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere.”

Din aceste considerente, se impune eliminarea **punctului 2** din propunerea legislativă, privitor la art. 123 din Legea nr. 85/2006.

3. Cu privire la respectarea normelor de tehnică legislativă, semnalăm faptul că formularea corectă a titlului inițiativei conform art. 39 alin.(5) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative este următoarea: ”*Propunere legislativă pentru modificarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței .*”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului